ZIEMIA NSZZ Solidarność RADOMSKA

BIULETYN

579

NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska 14.07.2003

CZYTELNIA REGIONALNA

Z REGIONU

X Posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska kadencji 2002-2006

24.06.2003

W spotkaniu uczestniczyli członkowie Zarządu Regionu oraz członkowie Regionalnej Komisji Rewizyjnej. Posiedzeniu przewodniczył przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz. Powitał on zebranych, a następnie przedstawił porządek obrad, który po wprowadzeniu niezbędnych poprawek przyjęto jednogłośnie.

Wiceprzewodniczący Zbigniew Dziubasik odczytał zebranym uchwały ZR podjęte na poprzednim posiedzeniu oraz decyzje Prezydium ZR.

Przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz przedstawił zebranym szczegóły organizacyjne manifestacji w Pionkach zaplanowanej na 25 czerwca 2003 r. oraz uroczystości 27. rocznicy Radomskiego Czerwca '76.

Kolejnym punktem obrad było powołanie regionalnego koordynatora Zarządu Regionu ds. rozwoju związku i pozyskiwania nowych członków. Zgłoszono dwie kandydatury: Andrzeja Towarnickiego i Andrzeja Piszczyka.

Ostatecznie pełnomocnikiem został Andrzej Towarnicki (13 głosów), na Andrzeja Piszczyka zagłosowała jedna osoba, dwóch członków ZR wstrzymało się do głosu.

ZR powołał też pełnomocnika ds. zgłoszenia kandydatów na ławników sądów powszechnych oraz podjął uchwałę ws. dofinansowania statutowych działań związku.

Honorowe obywatelstwo Kozienic dla Papieża

Z wnioskiem o nadanie papieżowi Janowi Pawłowi II honorowego obywatelstwa m. Kozienic wystąpiła niedawno grupa inicjatywna obywateli kozienickich w składzie: Jerzy Drągowski, Janina Chelińska, Ryszard Pacak, Marian Śledź.

Poparcia temu działaniu udzieliły liczne środowiska społeczne oraz osoby prywatne z naszego Regionu – w tym związkowcy NSZZ „Solidarność" i ZR Ziemia Radomska.

PRZECIWKO „TWÓRCZOŚCI" PRACODAWCY

Strajk ostrzegawczy w PKS Kozienice

Dwie godziny trwał strajk ostrzegawczy pracowników PKS, do którego doszło 9 lipca. Jest to kolejny etap sporu związkowców, z wszystkich związków działających w kozienickiej firmie, z pracodawcą – Zarządem Spółki, w której większościowym udziałowcem jest Instytut Postępowania Twórczego z Łodzi.

W godzinach 9-11 z dworca nie wyjeżdżały autobusy kozienickiego PKS. Zablokowana i oflagowana była brama wjazdowa do zajezdni.

O sprawie pisaliśmy na łamach „Biuletynu" kilkakrotnie (ostatni raz w numerze 577). Pracodawca kilkakrotnie starał się „pozbyć" związkowców z zakładu, posuwając się nawet do próby karnego zwolnienia z pracy Mirosława Posłowskiego, przewodniczącego KZ „S".

Związkowcy z PKS Kozienice zwracali się do Ministra Skarbu o unieważnienie aktu prywatyzacji PKS Kozienice. Wspierał ich w tym ZR Ziemia Radomska motywując to m.in. tym, że inwestor wbrew obietnicom i zobowiązaniom wobec załogi łamie zapisy zarówno pakietu inwestycyjnego, jak i socjalnego, a sama prywatyzacja przyniosła Skarbowi Państwa, jak i pracownikom więcej szkody niż pożytku.

„Domagamy się podjęcia powyższej decyzji o unieważnieniu w trybie pilnym, aby uchronić zarówno załogę, jak i majątek b. PPKS w Kozienicach od całkowitej degradacji" – pisał ZR w piśmie do Ministra Skarbu.

Obecne kroki prezesa PKS polegają na wypowiedzeniu pracownikom dotychczasowych umów o pracę. Zaproponowane w nowych umowach warunki płacowe są niekorzystne dla nich nawet o kilkaset złotych.

Związkowcy z PKS planują też urządzenie pikiety w Łodzi, gdzie ma siedzibę Instytut Postępowania Twórczego, większościowy udziałowiec kozienickiego przewoźnika.

UWAGA CZYTELNICY! KOLEJNY NUMER „BIULETYNU" UKAŻE SIĘ 11 SIERPNIA

Z REGIONU

PIKIETA W PIONKACH

W 27. rocznicę Radomskiego Czerwca '76 NSZZ „Solidarność" zorganizowała pikiete przeciwko bezrobociu. Wzięli w niej udział przedstawiciele prezydium KK, członkowie KK oraz kilkuset związkowców z Regionu Ziemia Radomska oraz innych Regionów Związku.

W pikiecie wzięto udział około 500 osób. Oprócz reprezentantów naszego Regionu uczestniczyli w niej m.in. związkowcy z Regionu Podkarpacie z przewodniczącym Tadeuszem Majchrowiczem, z Regionu Łódzkiego - z jego wiceprzewodniczącym Henrykiem Formickim, z Regionu Podlaskiego -z przewodniczącym Józefem Mozolewskim, z Regionu Podbeskidzie - z przewodniczącym Marcinem Tyrną oraz z Regionu Wielkopolskiego - z przewodniczącym Bogdanem Klepasem. W manifestacji uczestniczyli też członkowie Prezydium Komisji Krajowej Ewa Tomaszewska i Jacek Smagowicz.

Pikieta rozpoczęła się pod Powiatowym Urzędem Pracy w Pionkach skąd manifestanci przeszli pod Urząd Miejski, gdzie Zdzisław Maszkiewicz, przewodniczący ZR Ziemia Radomska, wręczył petycję (tekst publikujemy w „Biuletynie") burmistrzowi Pionek Markowi Janeczkowi, a następnie podążyli pod bramę ZTS „Pronit". Demonstrujący zatrzymali się też przy pomniku Ojca Świętego Jana Pawła II, gdzie złożono kwiaty.

Podczas przemarszu skandowano liczne hasła m.in.: „Pracy i chleba - tego w Pionkach nam potrzeba", „My nigdy nie poddamy się komunie", „SLD-KGB-SB", „Jest i będzie Solidarność".

Pionki, 25 czerwca 2003 r.

Leszek Miller
Prezes Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa
za pośrednictwem Burmistrza Miasta Pionki

PETYCJA

Reprezentując członków NSZZ „Solidarność" oraz bezrobotnych z regionu Ziemia Radomska zgromadzeni pod Powiatowym Urzędem Pracy w Pionkach protestujemy przeciwko rosnącemu bezrobociu spowodowanemu likwidacją zakładów pracy i brakowi możliwości zatrudnienia dla wielu tysięcy poszukujących pracy w Pionkach i regionie.

Stopa bezrobocia, na terenie objętym działaniem PUP w Radomiu Filia w Pionkach, wynosi ponad 30%. Dane te nie odzwierciedlają pełnego obrazu sytuacji, bo dzięki zabiegom statystycznym i biurokratycznym wykazy nie obejmują wielu mieszkańców pozbawionych pracy i jakichkolwiek źródeł utrzymania.

W myśl hasła: *W Polsce nie ma ludzi niepotrzebnych* oraz w imię międzyludzkiej solidarności przemawiamy dziś głosem ludzi słabszych i pokrzywdzonych:

Bezrobotnych i wykluczonych społecznie; rosnącej armii obywateli drugiej kategorii – zatrudnionych na warunkach niepewnych i pozakodeksowych; ubożejących rencistów i emerytów; pracowników zagrożonych utratą pracy; poszukujących pracy absolwentów szkół.

Po manifestacji w Pionkach przedstwiciel KK Jacek Smagowicz wraz z przewodniczącym ZR Ziemia Radomska Zdzisławem Maszkiewiczem złożyli kwiaty pod pomnikiem WiN w Radomiu

W imieniu tych wszystkich środowisk wyrażamy najwyższe zaniepokojenie sytuacją w regionie radomskim oraz ogólnym złym stanem gospodarki kraju, zagrożeniami dla funkcjonowania jeszcze istniejących zakładów pracy jako źródła utrzymania i podstawy egzystencji naszych rodzin.

Żądamy realizacji obietnic wyborczych rządzącej ekipy SLD. Nie chcemy Waszych „gruszek na wierzbie". Żądamy pracy i godziwej, terminowej płacy.

Nasze podstawowe postulaty kierowane do rządu Rzeczypospolitej Polskiej to:

1. Żądamy polityki tworzenia, a nie likwidacji miejsc pracy.

Nie zgadzamy się na restrukturyzacje i zwolnienia ludzi bez zapewnienia im nowych miejsc pracy i działań osłonowych. Domagamy się pomocy finansowej dla powiatów zagrożonych wysokim bezrobociem strukturalnym w przygotowaniu infrastruktury terenu pod nowe inwestycje i nowe miejsca pracy.

2. Żądamy przestrzegania prawa do wynagrodzenia za pracę i jego terminowej wypłaty.

3. Żądamy przywrócenia zasiłków i świadczeń przedemerytalnych na zasadach sprzed 1 stycznia 2002 r.

4. Żądamy przywrócenia systemu Urzędów Pracy zależnych od Rządu RP – centralizacji walki z bezrobociem.

5. Żądamy przygotowania i wprowadzenia ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu od ryzyka bezrobocia.

6. Żądamy uwzględnienia w umowach offsetowych Zakładów Produkcji Specjalnej w Pionkach i Fabryki Broni w Radomiu.

NSZZ „Solidarność" wystąpił z inicjatywą ustawodawczą przywrócenia stanu prawnego z 2001 roku – czyli przywrócenia zasiłków przedemerytalnych. Podpisało się pod nią ponad 650 tysięcy Polaków w tym ok. 11 000 mieszkańców regionu radomskiego. Wniosek złożony jest u Marszałka Sejmu RP. Żądamy uchwalenia przez Sejm tej ustawy.

Oczekujemy na podjęcie przez rząd RP stanowczych kroków w celu poprawy sytuacji społeczno-gospodarczej – zwłaszcza w regionach o wysokim bezrobociu. Żądamy wprowadzenia aktywnej polityki zwalczania bezrobocia i tworzenia nowych miejsc pracy.

(cd. na str. 3)

(cd. ze str. 2)

Puste obietnice składane przez rząd oraz różnych przedstawicieli koalicji SLD-UP nikogo nie przekonują. Tym bardziej, że rządowe pensje i poselskie diety płacone są przez nas – podatników, z których każdy może stać się nagle bezrobotnym.

O PRAWDĘ I GODNOŚĆ

Obchody 27 rocznicy Radomskiego Czerwca 76

Kulminacyjnym punktem obchodów rocznicy Radomskiego Czerwca '76 była jak co roku msza św. odprawiona pod pomnikiem u zbiegu ulic 25 Czerwca i Żeromskiego.

W uroczystościach uczestniczyli mieszkańcy Radomia, przedstawiciele KK, delegacje „Solidarności" z wielu Regionów, liczne poczty sztandarowe i przedstawiciele KZ i ZR Regionu Ziemia Radomska, przedstawiciele prawicowych organizacji politycznych, ŚZŻ AK, Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego, prezydent m. Radomia, radni Rady Miejskiej m. Radomia, parlamentarzyści radomscy (prawica, PSL), starosta radomski i wielu innych. W wydarzeniu tym wzięło udział w sumie ok. 1000 osób.

Najpierw zebranych pod pomnikiem Radomskiego Czerwca powitał Zdzisław Maszkiewicz, przewodniczący ZR. W swoim wystąpieniu (fragmenty publikujmy w „Biuletynie") przypomniał istotę owych wydarzeń i najważniejsze ich przesłanie dla współczesnych Polaków. Mszy przewodniczył JE Biskup Zygmunt Zimowski, Ordynariusz Diecezji Radomskiej. Biskup Zimowski, wygłaszając homilię (fragmenty publikujmy w „Biuletynie"), podkreślił, że 25 czerwca 1976 r. robotnicy Radomia walczyli o prawo człowieka do prawdy, wolności i godnego życia. Ordynariusz nawiązał przy tej okazji do aktualnych wydarzeń - przypłynięcia do Polski holenderskiego statku-kliniki aborcyjnej – i przypomniał, że 12 lat temu (w 1991 r.) Jan Paweł II apelował w Radomiu o ochronę życia dzieci nienarodzonych. Nazwał wtedy naszą cywilizację „cywilizacją śmierci", gdyż pozwala ona na aborcję i eutanazję. Zdaniem biskupa współczesna Europa chce zerwać też ze swoimi chrześcijańskimi korzeniami i dlatego w konstytucji Unii Europejskiej nie ma odwołania do Boga. Uroczystości pod pomnikiem tradycyjnie zakończyło złożenie kwiatów i wieńców w hołdzie uczestnikom Radomskiego Czerwca 76.

Przemówienie przewodniczącego ZR Zdzisława Maszkiewicza wygłoszone przy pomniku Radomskiego Czerwca '76 25.06.2003 r. (fragmenty)

Szanowni Państwo,

W 27. rocznicę wydarzeń Radomskiego Czerwca '76. i w tak wyjątkowym miejscu przy pomniku poświęconym uczestnikom tamtych wydarzeń, przy którym w 1991 roku zatrzymał się i modlił Ojciec Święty Jan Paweł II, w miejscu naszej pamięci i naszej modlitwy, w imieniu NSZZ „ Solidarność" Ziemia Radomska najserdeczniej witam wszystkich zebranych... [...]

Ekscelencje, Czcigodni Księża, Szanowni Państwo,

Upływa dziś 27 lat od chwili, gdy 25 czerwca 1976 roku robotnicy największych radomskich zakładów opuścili stanowiska pracy, by dać wyraz swemu niezadowoleniu z warunków życia, niesprawiedliwego systemu wynagradzania, nisko opłacanej pracy, wysokich kosztów utrzymania.

Dzień wcześniej z kłamliwego przemówienia radiowo-telewizyjnego ówczesnego komunistycznego premiera Jaroszewicza dowiedzieli się o tym, że znacznie wzrosną ceny żyw-

(cd. na str. 4)

(cd. ze str. 3)

ności i trudniej będzie im zapracować na przysłowiową kromkę chleba. Dowiedzieli się też, że komuniści dadzą rekompensaty pieniężne za podwyżkę cen, ale najwięcej dostanie jedynie grupa najlepiej zarabiających przedstawicieli „czerwonej burżuazji" – a nie oni, którzy pracują najciężej. Dowiedzieli się też - z wielkim zdziwieniem – że wprowadzając podwyżki rząd pytał się ich-robotników Radomia, Ursusa, Płocka i innych miast o zdanie, że rzekomo prowadzono jakieś „konsultacje", że sami na to wszystko wyrazili zgodę.

Czy można dziwić się ich oburzeniu na tak oczywiste kłamstwo komunistycznej władzy? Czy mogli spokojnie patrzeć na to jak ciężko wypracowany przez nich bochen chleba jest okrawany przez komunistów tylko po to, by ratować nieudolnie kierowaną gospodarkę, by spłacać bezsensowne dolarowe kredyty, by było za co utrzymywać władze partyjne i aparat przymusu w postaci SB i ZOMO?

Pod Komitet Wojewódzki PZPR poszli, by rozmawiać. Błogosławił im śp. ks. Roman Kotlarz –patron radomskiej „Solidarności" .Chcieli publicznie pokazać swą niewiarę w obietnice komunistycznej władzy. Gdy zbyto ich stekiem kolejnych kłamstw i pustych obietnic, wybuchło w nich rozgoryczenie i długo tłumione emocje.

Czy mogli tylko krzyczeć bezradnie „My chcemy chleba?", gdy w pomieszczeniach Komitetu Wojewódzkiego zastali zbytek i luksus, w porównaniu z warunkami ich życia codziennego?

Ich emocje komunistyczna władza postanowiła uciszyć gradem ciosów pałek, gazami łzawiącymi i strumieniami wody armatek wodnych. Przeciwko protestującym radomskim robotnikom rzucono aż 1543 uzbrojonych funkcjonariuszy MO, ZOMO i Jednostek Nadwiślańskich.

I nie był to koniec. Bo komunistyczne władze nie tolerowały żadnych przejawów sprzeciwu, czy niezadowolenia. Tak jak w Poznaniu w 1956 roku czy na Wybrzeżu w 1970 roku.

Uczestnicy Radomskiego Czerwca '76 spotkali się z brutalnymi represjami: aresztowaniami całkiem przypadkowych ludzi, "ścieżkami zdrowia", niesprawiedliwymi wyrokami sądów. Potem pozbawiano ich środków do życia – z pracy wyrzucono wtedy 939 osób. Uczestnicy Radomskiego Czerwca 76 za swój protest zapłacili utratą życia, zdrowia, cierpieniami, które w wyniku prześladowań ze strony komunistów trwały całymi latami.

Dziś, z perspektywy 27. lat, widzimy, że protest ten był potrzebny. Ofiary życia, zdrowia nie poszły na marne. Uczestnicy Radomskiego Czerwca '76 nie byli biernymi, nieświadomymi ofiarami komunistycznego reżimu. Byli odważnymi ludźmi, którzy mieli śmiałość upomnieć się o dobro całego społeczeństwa. I nie o puste rozpamiętywanie ich bólu czy cierpienia nam dziś, tu i teraz, pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca '76 chodzi. Bo z ofiary życia i zdrowia uczestników tamtych wydarzeń zrodziła się ludzka solidarność, która zaowocowała powstaniem wolnych związków zawodowych, a potem „Solidarności". A bez tego Polska nie odzyskałaby niepodległości po 45 latach komunistycznego zniewolenia. [...]

Pamięć jest jednak niczym jeśli nie towarzyszy jej wymierzanie sprawiedliwości.

Tym bardziej, że rachunek krzywd za 1976 rok nie został jeszcze spłacony, a sprawiedliwość komunistycznym oprawcom nie została wymierzona. Proces osób odpowiedzialnych

(cd. na str. 5)

(cd. ze str. 4)

za represje wobec uczestników radomskiego czerwca: Mariana M., byłego komendanta wojewódzkiego Milicji Obywatelskiej w Radomiu, Tadeusza Sz., jego zastępcy ds. SB; Kazimierza R., szefa specjalnej grupy śledczej powołanej w komendzie w czerwcu 1976 r., Józefa S., naczelnika Aresztu Śledczego, został decyzją sądu okręgowego niedawno wznowiony.

Szanowni Państwo,

Pamięć o wydarzeniach 1976 roku byłaby jednak niczym gdybyśmy dziś nie upominali się o los pokrzywdzonych przez zła politykę rządu, bezrobotnych i pozbawionych prawa do zasiłków przedemerytalnych, źle opłacanych pracowników, bezdomnych...NSZZ „Solidarność" upomniał się o nich niedawno w czasie manifestacji w Szydłowcu. Upomnieliśmy się o nich dziś – w trakcie manifestacji w Pionkach. Będziemy pamiętać o nich i upominać się o ich prawa w przyszłości.

Bo pamięć o ludzkiej solidarności jest tym co nas łączy, co czyni nas Polakami... [...]

DYSKUSJA O „SOLIDARNOŚCI"

Elementem obchodów rocznicy Radomskiego Czerwca '76 była dyskusja panelowa na temat radomskiej „Solidarności" w latach 1980-81 zorganizowana w Muzeum Okręgowym im. J. Malczewskiego w Radomiu przez historyków: Davida Morgana i Pawła Podlipniaka.

Przy stole dyskusyjnym spierali się i wspominali tamte wydarzenia liderzy „Solidarności" z tamtych lat: Andrzej Sobieraj, Witold Król, Jan Rejczak, Wiesław Mizerski oraz ojciec Hubert Czuma SJ. Dyskusją kierował historyk dr Piotr Tusiński (nota bene wiceprzewodniczący ZR po 1989 r.). Na sali zasiadło kilkadziesiąt osób - działacze dawnej „Solidarności" , a nawet uczestnicy Radomskiego Czerwca '76 i ich rodziny. Dyskusje śledził także gość z IPN z Warszawy - Paweł Sasanka, piszący rozprawę doktorską nt. wydarzeń 1976 r. Celem organizatorów dyskusji było pokazanie jak ważnym miejscem na mapie Polski w 1980 r. był Radom i że bez protestu robotników w 1976 roku nie byłoby „Solidarności".

Otwierając dyskusję dr Piotr Tusiński przypomniał, że w 1976 roku w Radomiu - po raz pierwszy w historii PRL - protestującym robotnikom przyszła z pomocą inteligencja. Ta współpraca do 1980 roku i w rezultacie zaowocowało to powstaniem NSZZ „Solidarność".

Całość dyskusji była nagrywana i prawdopodobnie zostanie opublikowana w postaci drukowanej lub elektronicznej.

Homilia bp. Zygmunta Zimowskiego wygłoszona przy pomniku Radomskiego Czerwca '76 (fragmenty)

Najdostojniejszy ks. Biskupie Edwardzie, Drodzy Kapłani. Siostry Zakonne, Alumni, Przedstawiciele wszelkich władz, w szczególności władz Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemi Radomskiej, jak również jej członkowie, Drodzy Bracia i Siostry!

„Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości" - tymi słowami Chrystusowego błogosławieństwa rozpoczął swoją homilię Jan Paweł II w czasie Mszy św. na płycie radomskiego lotniska 4 czerwca 1991 r. To błogosławieństwo Chrystusowe rozbrzmiewa ze szczególną wyrazistością w tym miejscu, przy tym kamieniu-pomniku z napisem: „Pamięci ludzi skrzywdzonych w związku z robotniczym protestem roku 1976". To miejsce [...] przywołuje pamięć tych, którzy przed 27 laty w naszym mieście upomnieli się o prawo do sprawiedliwości, o należne człowiekowi ze sprawiedliwości prawa do wolności, do poszanowania ludzkiej godności, o prawo do życia godnego człowieka. [...] Ci wszyscy bohaterowie tamtych dni mają pełne prawo odnaleźć się w owym Chrystusowym błogosławieństwie. „Łaknąć i pragnąć sprawiedliwości - to znaczy czynić wszystko, aby to prawo było przestrzegane, aby żaden człowiek nie stawał się ofiarą agresji na jego życie czy zdrowie: aby nie był niewinnie zabijany, torturowany, dręczony, zagrożony" - to są słowa papieskiej wykładni Chrystusowego błogosławieństwa ofiarowane nam od ołtarza papieskiej Mszy na płycie radomskiego lotniska, 4 czerwca 1991 r.

Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK

KOMUNIKAT

1 lipca 2003 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność", podczas którego pozytywnie zaopiniowano wystąpienie Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z wnioskiem o ratyfikację przez Polskę Konwencji nr 148 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej ochrony pracowników przed zagrożeniami zawodowymi w miejscu pracy spowodowanymi zanieczyszczeniami powietrza, hałasem i wibracjami. Prezydium KK zwróciło jednocześnie uwagę na związaną z tym konieczność nowelizacji niektórych obowiązujących aktów prawnych.

Prezydium KK przyjęło informację Jacka Smagowicza z prac zespołu roboczego KK ds. przeciwdziałania bezrobociu oraz Naczelnej Rady Zatrudnienia, przyjmując do wiadomości negatywne stanowisko przedstawicieli związku w sprawie *założeń do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucji na rynku pracy* nie wprowadzających między innymi obowiązkowego systemu ubezpieczeń od ryzyka bezrobocia a likwidujących powiaty (gminy) szczególnie zagrożone wysokim bezrobociem strukturalnym, utrudniających tym samym bezrobotnym możliwość skorzystania z zasiłku dla bezrobotnych.

W trakcie posiedzenia analizowano bieżące prace w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.

Członkowie prezydium zapoznali się z projektowanym przez Fundację Centrum Solidarności programem obchodów 23. rocznicy wydarzeń Sierpnia 1980 roku oraz powstania NSZZ „Solidarność".

Omówiono także kwestie organizacyjne XVI Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność" zaplanowanego na 26-27 września br. w Stalowej Woli.

rzecznik prasowy
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność"
Dariusz Wasielewski

KOMUNIKAT

8 lipca 2003 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność", podczas którego przyjęto stanowisko w sprawie sytuacji w spółkach grupy PKP S.A. Prezydium KK stwierdza w nim, iż w pełni popiera działania Rady Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność" zmierzające do zapewnienia realizacji postanowień porozumienia zawartego w dniu 03 kwietnia 2003 r. przez stronę rządową z krajowymi centralami związkowymi działającymi w grupie PKP S.A. Działania podejmowane przez związki zawodowe prowadzone są w obronie miejsc pracy oraz finansowania z budżetu państwa przewozów regionalnych i infrastruktury kolejowej na poziomie zapewniającym bezpieczeństwo przewożonych ludzi i rzeczy.

Opiniując negatywnie przedstawione przez rząd *Założenia do ustawy budżetowej na rok 2004* prezydium KK stwierdziło, że prognozy makroekonomiczne są ze sobą niespójne i wzajemnie się wykluczają. Zwrócono m. in. uwagę na fakt, że wzrost popytu konsumpcyjnego nie może zostać osiągnięty w sytuacji, kiedy planuje się likwidację ulg podatkowych na edukację, budownictwo, remonty, co spowoduje realnie niższy dochód gospodarstw domowych. Przy czym w roku 2003 nastąpiło już ich dalsze zubożenie – według szacunków struktury zadłużenia gospodarstw domowych przeważają pożyczki na przeżycie, a nie kredyty na dobra konsumpcyjne. Uznano dalej, że planowany wzrost PKB na poziomie 5% jest stanowczo zbyt optymistyczny i nie znajduje swojego odzwierciedlenia w założeniach do budżetu. Ponadto zwiększenie liczby pracujących nie może nastąpić, jeśli obniży się popyt konsumpcyjny wywołany wzrostem liczby osób pozostających bez pracy wskutek kryzysu w budownictwie oraz planowanej restrukturyzacji sektora górniczego.

Negatywnie oceniono również projekt *Założeń do ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej. Przewiduje on zastąpienie obecnej ustawy *o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu*. Prezydium KK uważa natomiast, że należy ją szybko znowelizować, aby ułatwić korzystanie ze środków unijnych, natomiast prace nad pozostałymi problemami należy kontynuować (rozszerzając tematykę m.in. o obowiązkowe ubezpieczenie od ryzyka bezrobocia). Przy dalszych pracach ważna jest dla Związku pełna informacja, w jakich nowych rozwojowych sektorach i branżach będą tworzone (przy wsparciu państwa) znaczące ilości nowych, produktywnych miejsc pracy. Jednocześnie obarczenie samorządów terytorialnych, przy ich słabości finansowej, zadaniami nieobecnego państwa nie przysporzy nowych miejsc pracy, a przecież to miał być główny cel nowej ustawy. Zadanie to jest nierealne także z powodu słabości kapitałowej i organizacyjnej pracodawców. Nadto, wbrew deklaracjom o wzmocnieniu sektora społecznego i dialogu obywatelskiego kolejny raz planuje się

(cd. na str. 8)

NA ŁBIE POSTAWIONE

Ględoły zjazdowe

Rafał A. Ziemkiewicz

Leszka Millera poznaje się, jak wiadomo, po tym, że nie może skończyć; trwające godzinę i piętnaście minut przemówienie na kongresie SLD to nie pierwszy, ale spektakularny przykład. Okazał się on godnym następcą postękujących na zjazdowych trybunach Gierków i Gomułków - zaczynał o tym, potem mówił o czym innym, potem wracał, żeby powtórzyć to samo innymi słowami, znowu sobie coś przypominał, zmieniał temat, potem nagle postanowił wyjaśnić, kto to jest socjaldemokrata i nieoczekiwanie przypomniał sobie, że jeszcze ma coś do dodania na temat, od którego zaczął...

Czy Sojuszu naprawdę nie stać, żeby zatrudnić dla swojego przewodniczącego zawodowego „speechwritera"? Czy też nie ma tam odważnego, który ośmieliłby się powiedzieć szefowi, że czasy się zmieniły, nawet towarzysz pierwszy sekretarz wymaga odpowiedniego „sprzedania" w mediach, że skoro SLD ustawił na sali kamery i sprzedawał transmisję telewizjom, to nie jest w jego interesie sprzedawać trującego smętnie aparatczyka?

Oczywiście, trudno się było spodziewać po takim przemówieniu sensacji. Na zjazdach partyjnych nic sensacyjnego się nie mówi, jedynym wyjątkiem był referat Chruszczowa. Trudno było oczekiwać, że Miller podkreśli swoje porażki, wyliczy afery, do których doprowadził, wykaże mielizny lewicowego programu gospodarczego i przedstawi bez ogródek stan państwa. Ale można się było spodziewać przynajmniej jakiejś minimalnej propagandowej sprawności. Najwyraźniej odeszła ona od Millera wraz z Urbanem. Czegóż w tym referacie nie było! Powtórzone po raz kolejny dyrdymały o rzekomym uratowaniu kraju przed finansowym krachem, te same co u wszystkich kolejnych skamlenia „ponosimy koszty niepopularnych decyzji", choć żadnej takiej decyzji Miller się podjąć nie odważył, nawykowe już ataki na RPP, no i wszelkie możliwe obietnice - SLD „stoi po stronie przedsiębiorców" (a to ci niespodzianka!), ale i po stronie „tych, którzy sobie nie radzą". Podatki zostaną obniżone, ale i wydatki budżetowe też. Wzrost gospodarczy jest najważniejszy, ale i „sprawiedliwość" jest najważniejsza. Działacze SLD zostali wezwani do „skromności", ale i do tego, by „bronili" swej partii przed krytyką, a żeby nie zabrakło im motywacji, obiecał przewodniczący, że Sojusz będzie nadal „promował" swoich ludzi na stanowiska w administracji. Działaczki dostaną parytety płciowe, edukację seksualną i refundowane środki antykoncepcyjne. W ogóle wszyscy dostaną wszystko, ale nie teraz, tylko kiedyś, w będącej już na wyciągnięcie ręki przyszłości. Wprowadzi się nawet podatek liniowy, ale pod warunkiem, że Balcerowicz obniży stopy procentowe... Mówiąc nawiasem, tezą, że polityka fiskalna musi być powiązana z monetarną, bo bez obniżenia stóp procentowych nie ma pieniędzy na obniżanie podatków, zasłużył Miller na Nobla z ekonomii - na coś podobnego jeszcze nikt na świecie nie wpadł. Oczywiście, po Nobla tego będzie się mógł zgłosić, jeśli - drobnostka - zdoła swą nowatorską tezę udowodnić.

Wątkiem wracającym w całym przemówieniu wielokrotnie była kwestia korupcji. To, co miał na jej temat Miller do powiedzenia, szczególnie ostro obnaża pustosłowie, zadęcie i bezsens całej jego przemowy. Owszem, zdarzyły się afery, tłumaczył, ale bez ogródek przypisał je wyłącznie - ludzkiej niedoskonałości. Korupcja, plótł, nie jest ani lewicowa, ani prawicowa, ludzie się trafiają różni, tych złych będziemy u siebie wykrywać i eliminować... ple, ple, ple. Korupcja nie jest sprawą ułomności czyjegoś charakteru, a do walki z nią nie ma co angażować psychologów ani agitatorów. Korupcja jest sprawą systemową. Jeśli mnoży się sytuacje, w których urzędnik przyznaje komuś uznaniowo miliardowe zyski, jeśli się gmatwa procedury, nie wyznacza jasnych kryteriów urzędniczej decyzji, to się, obiektywnie, korupcji sprzyja. Otóż w całej swej dotychczasowej działalności rząd Millera tak właśnie robił i tak robi nadal, mnożąc okazje do korupcji ponad wszelkie pojęcie - i wszystko wskazuje, że będzie tak robić nadal, co czyni deklaracje premiera czczą gadaniną. Umarłbym przy tym przemówieniu z nudów, gdyby mówca nie zadbał o parę akcentów komicznych, z których najlepszym była samokrytyka, że za mało na zjeździe i w ogóle w SLD młodzieży. Ze słów Millera wynikało jasno, iż winę za to ponosi sama młodzież, bo jest tak kiepska, że nie potrafi się „przebić", i trzeba jej w tym pomóc. Widać lewicowa młodzież to młodzież specjalnej troski. Doradzałbym, aby zorganizowaniem tej troski zajął się towarzysz Jaskiernia, ma on w temacie młodzieży spore doświadczenie i szczerze ją kocha.

(Tekst oryginalnie ukazał się w: „GAZETA POLSKA". Wydanie z 2 lipca 2003 r. Nr 26 (520). Przedruk za wiedzą i zgodą redakcji „GP")

CYTATY CENNIEJSZE NIŻ ZŁOTO

„W Wałbrzychu, bastionie lewicy, w powtórzonych wyborach samorządowych do Rady Powiatu prawicowa koalicja wzięła dwa mandaty więcej niż SLD. Historia się powtarza - kiedyś prawica napędzała lewicy zwolenników, teraz lewica prawicy odwdzięcza się, jak potrafi. Afera goni aferę, a pijany lewicowy radny-kierowca nietrzeźwego lewicowego senatora-kierowcę. Starachowicki przeciek dał sygnał do pospolitego ruszenia prawicy. Jedyna, choć marna nadzieja SLD, że opozycja nie wyciągnie wniosków z wałbrzyskiego sukcesu i - jeszcze przed wyborami - da popis kłótni i nowych podziałów."

(KRZYSZTOF PILAWSKI, Trybuna 9.07.2003)

WSB

STUDIA DZIENNE I ZAOCZNE:

Licencjackie: Europeistyka,
Bankowość,
Rachunkowość,
Administracja publiczna,
Ubezpieczenia gospodarcze,
Media i komunikacja społeczna.

Inżynierskie:
Informatyka stosowana,
Technika samochodowa
i ubezpieczenia komunikacyjne.

STUDIA ZAOCZNE:

Uzupełniające Magisterskie: Ekonomia,
Administracja,
Technika i rzeczoznawstwo samochodowe.

Podyplomowe:

Rachunkowość,
Integracja Europejska,
Informatyka stosowana,
Szacowanie nieruchomości,
Kontrola i audyt wewnętrzny w gospodarce i administracji publicznej,
Zamówienia publiczne,
Menedżer w służbie zdrowia,
Organizacja i zarządzanie oświatą,
Likwidacja szkód komunikacyjnych,
Zarządzanie administracją publiczną,
Prawo pracy i ubezpieczeń społecznych.

WYŻSZA SZKOŁA BIZNESU
im. bp. Jana Chrapka
w Radomiu

Dział rekrutacji zaprasza
26-600 Radom ul. Kolejowa 22
tel.: (48) 384 71 80; 363 90 01 http://www.wsb.com.pl
fax: (48) 363 70 07; 381 77 27 e-mail: wsb@wsb.com.pl

(cd. ze str. 7)

osłabić jeszcze partnerów społecznych poprzez likwidację wojewódzkich i powiatowych rad zatrudnienia. *Założenia* są szkodliwe zarówno dla powiatów uznanych za szczególnie zagrożone wysokim bezrobociem strukturalnym, jak i dla bezrobotnych, m.in. poprzez plany wprowadzenia znacznie dłuższej karencji w oczekiwaniu na zasiłek dla bezrobotnych, skrócenie okresu jego pobierania i znaczące zmniejszenie jego wysokości – niezgodnie z konwencjami MOP. Na to NSZZ „Solidarność" nie wyraża zgody.

Wypowiadając się na temat rządowej propozycji wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, mającej obowiązywać od 01 stycznia 2004 r. prezydium KK uznało, że należy traktować ją jako ustaloną na najniższym możliwym poziomie (817,60 zł) propozycję wyjściową do dalszych negocjacji z partnerami społecznymi. Zdaniem NSZZ „Solidarność", podstawą negocjacji w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych powinny być przeciętne miesięczne wydatki w gospodarstwach domowych z I grupy kwintylowej (tj. pierwszych 20% ogółu osób).

rzecznik prasowy
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność"
Dariusz Wasielewski

INSTYTUT ZARZĄDZANIA I MARKETINGU WYDZIAŁU NAUK SPOŁECZNYCH KUL w Lublinie

ogłasza nabór na zaoczne studia licencjackie w zakresie Specjalizacji Menedżersko — Związkowej na rok akademicki 2003/2004

Kierunek ten skierowany jest do członków wszystkich związków zawodowych, osób prowadzących własną działalność gospodarczą oraz przygotowujących się do pracy na stanowiskach kierowniczych.

Są to zaoczne wyższe studia zawodowe, pozwalające uzyskać tytuł licencjata zarządzania i marketingu. Absolwenci mają możliwość kontynuowania studiów na 1,5 rocznych uzupełniających studiach magisterskich na kierunku Zarządzanie i Marketing w KUL lub innej szkole wyższej.

Nauka trwa trzy i pół roku (7 semestrów). Zjazdy odbywają się raz w miesiącu od rana w środę do 13.30 w niedzielę.

Rekrutacja odbywa się na podstawie konkursu świadectw dojrzałości - punktowane przedmioty: język polski. Język obcy nowożytny, matematyka, historia, geografia.

Preferencje dla osób ze stażem związkowym.

Podstawę do rejestracji Kandydata stanowią: kwestionariusz, urzędowo potwierdzona kserokopia świadectwa dojrzałości oraz kserokopia dowodu opłaty rekrutacyjnej **(75 zł)**. Składane w czasie rejestracji dokumenty nie podlegają zwrotowi).

Kandydaci na studia rejestrują się składając dokumenty w terminie od 19-30 sierpnia 2003r. w pok. 142, I piętro w Gmachu Głównym KUL przy Al. Racławickich 14 lub pocztą w kopercie A4 na adres:

Katolicki Uniwersytet Lubelski Dział Toku Studiów 20 – 950 Lublin AL. Racławickie 14 dodatkowe informacje po nr tel. 44-53-212, 44-53-215, e-mail: specmz@kul.lublin.pl

Dla osób, które mają dłuższą przerwę od ukończenia szkoły średniej zalecany jest kurs przygotowawczy z matematyki w celu powtórzenia materiału z zakresu szkoły średniej (Jest również organizowany na miejscu w poniedziałki i wtorki przed zjazdami - łącznie 36 godzin kurs jest płatny).

„ZWIĄZKOWE A,B,C..."

Zachęcamy Państwa do nabycia zeszytu, wydanego przez Zarząd Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność", pt.„Związkowe A,B,C..." zawierającego elementarny instruktaż działalności związkowej oraz wszystkie aktualne zmiany w prawie pracy.

Zamówienia prosimy kierować na adres:

Zarząd Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność" 25-502 Kielce ul. Planty 16 A

Cena jednego egzemplarza: 6 zł

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61, tel./fax 36-238-04
Redakcja i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

NUMER 579 ZAMKNIĘTO 10.07.2003 r.

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
PKO BP I/O Radom 18 10204317-122280091